Ч. 245 Середа 1 (13) падолиста 1895. Рік V.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

З Ради державної.

Дальший хід дебати над справою Люеґера був такий:

По промові президента міністрів промавляв пос. Патай піддержуючи своє внесенє пильности мимо того, що признав, що президент міністрів розповів, які були причини поступованя правительства в справі Люеґера. При кінци сказав ще, ще вечером того дня, коли незатвердженє вибору дра Люеґера подано до відомости, одержало войско острі патрони. (Люеґер: То правда!) Уряди телеґрафічні не хотіли принимати телеґрам, котрі розсилали ту вість на провінцию. Коли бесідник сказав: „Не на то есть ся одвічальним міністром, щоби давати Короні неодвічальну раду“ — настав в Палаті і на ґалериях страшенний крик а президент загрозив опорожненем ґалерий. (Ґесман: Ми вас всїх разом опорожнимо! — Сьміх і крики). В той спосіб промавляв Патай дальше виступаючи против жидів і Угорщини і хотячи тим доказати, що незатвердженє наступило зі взглядів на Угорщину.

Опісля промавляв пос. Енґель доказуючи, що прероґативи Корони суть означені в основних законах державних, а за то, що містять в собі постанови краєвих законів, одвічає правительство. (Пернерсторфер: (Не одвічає!).

Пос. Ебенгох: Ми не виступаємо против прав Корони; не питаємо, длячого Корона не затвердила вибору, лиш длячого правительство зробило таке предложенє Короні? Незатвердженє викликало в цілій державі велике занепокоєнє. Незатвердженє сего вибору есть ударом в лице антилїберальним партиям. (Голосні оплески зі сторони консерватистів, Молодочехів і антисемітів). Відтак промавляв пос. Ебенгох дуже ревно за ухваленем внесеня пильности доказуючи, що того вимагає інтерес обуреного публичного маїня, повага держави, інтерес тяжко нарушеної автономії громади та права і свободи всїх партий політичних. — Найцікавійші були бесїди кн. Ліхтенштайна і дра Люеґера. Лїхтенштайн висказав погляд, що пресия на президента міністрів вийшла видко з Угорщини або лїпше сказавши від жидів угорских. Він хотів очевидно вибрати середну дорогу і завелись дві трансакциї. (Антисеміти: Слухайте! Слухайте!) Я не уважаю ся тепер звязаним ніякою дискрециєю. Говорено: Правительство не хоче борби з людностию, але оно мусить числити ся з иншими могучими чинниками. Чи не можна би, щоби др. Люеґер підставив кого, що став би бурмістром, а він був би віцебурмістром і фактично мав би власть в своїх руках, а відтак по роци, коли-б переведено угоду з Угорщиною і коли-б минула вистава в Будапешті, щоби він тогди став бурмістром?

Що-до другої трансакциї, то річ була така, що намістник ставив подрібні услівя і речинець для тих условий, а найважнїйша річ була зложенє мандату і не приманє мандату дети, доки буде бурмістром. Ті услівя ставлено в як найширшім виді певних пунктаций. Правда, що ґр. Бадені не обставав бодай на око при тих услівях. Не потребую казати, що тих условий не можна було приняти.

Міністер просьвіти др. Ґавч відповідаючи кн. Ліхтенштайнови сказав, що голосованє в раді міністрів стоїть під присягою урядовою і усуває ся зпід всякої дискусиї; він однакож заявляє в імени всіх своїх товаришів, що они всї і то кождий окремо а відтак всі разом обстають за ухвалою ради міністрів і за президентом кабінету.

Пос. Люеґер розповів свою розмову з намістником і сказав, що намістник, коли говорив з ним, сказав єму, що не говорив ще в сїй справі з президентом міністрів але зі свого становища адміністрацийного уважав би, що бурмістр Відня повинен би бути: 1) Бездоганний, а таким есть бесідник; — 2) повинен бути всилї вести адміністрацию Відня і то мігби бесідник. Але бурмістр Відня есть як би старостою, а той не повинен бути проводирем партиї в парляментї. (Вашатий: Де то стоїть в законі?) Він, (Люеґер) відповів на то, що може було би й добре заступати бажаня Відня в парляменті, а намістник сказав, що лїпше, щоби то діяло ся в урядовій дорозї. Намістник міг би поручити єго вибір до затвердженя лиш під тим услівем, коли-б він зложив мандат до Ради державної зараз по затвердженю і при новім виборі не приймав мандату. Бесідник сказав то президентови міністрів, а той сказав єму, що не кладе на то ніякої ваги. При другій розмові обставав намістник при тих услівях, а коли Люеґер сказав, що під формою условий не можна говорити, то намістник даючи єму добру раду сказав: Ну, то не говоріть нїчого о услівя, а робіть так, як би то ви самі з себе так робили.

Підчас бесїди Люеґера настав був страшенний крик на ґалериї в честь Люеґера, а президент велїв ґалериї опорожнити. Остаточно ціла дебата закінчила ся тим, що внесеня пильности відкинено 148 голосами против 64. — Під конець засїданя ставив пос. Романчук інтерпеляцию до президента міністрів в справі виборів в Галичинї.

4)

До Сьвятої Землї.

Після записок о. Якова Пріґля переповів і многими поясненями доповнив — К. Вербенко.)

(Дальше).

У великодну недїлю спішили всї вже досьвіта до церкви Божого Гробу. Велику службу при Божім Гробі відправив з великою парадою і в сослуженю численного духовеньства єрусалимский патріярх монсіньор Людовіко Піяві. Церков була осьвітлена морем сьвітла, а всї єї кутки були переповнені путниками. Значний відділ турецкого войска творив шпалїр а вояки приглядали ся з великою увагою цілому богослуженю. Я мав то щасте правити службу Божу в церкві Божого Гробу при олтари, що стоїть на тім місци, де божественний Спаситель по своїм воскресению з'явив ся сьв. Мариї Магдалинї у виді огородника.

По полудни зібрала ся велика громада путників в церкві Спасителя, щоби звідси піти до Емауса. Церков ся есть одна із найкрасших в Єрусалимі і належить до монастиря Францісканів. Єсть то новий будинок, до котрого докінченя і украшеня причинив ся найбільше Є. Вел. Цїсар Франц Йосиф I. Характеристичне в сїй церкві есть то, що орґани уміщені в ній повисше великого престола. Монастир сам есть дуже великий і має робітнї для всїх галузий промислу, так, що він став ся знаменитою школою для місцевої людности. По благословению рушила процесия в дорогу з Францісканами попереду, а в процесиї взяли участь мужчини і женщини. Емаус есть то село, що лежить яких три милї досить прикрої дороги від Єрусалима в тій стороні як Яфа; іде ся туди попри могилу Самуіла, відтак попри місточка Лїфтах і невеличку долину зарослу терпентинцями. Аж пізно вечером серед темноти прийшли ми до Емауса. Сьвященики з францісканьского монастиря в Емаусї вийшли нам на стрічу з процесиєю і сьвітлом та завели нас серед звуку дзвонів до церкви. По благословеню пішли путники до просторого монастиря, де їх принято на ніч і угощено.

У воскресний понеділок, в тихім звичайно Емаусї настав був великий рух. В церкві відправляли ся многі служби божі. У великім престолї есть образ представляючий Спасителя, як він по своїм воскресеню сидить з двома своїми учениками в Емаусї за столом та ломить хліб і тим дає ся їм пізнати. Наконець відправлено велику службу Божу, підчас котрої поломано хліб на дрібні кусні і посьвячено. По службі Божій роздавано той хліб насамперед сьвященикам, що служили службу Божу, а відтак і всім прочим вірним. Очевидно есть то згадка на ту подію, що Ісус Христос по своїм воскресеню з'явив ся двом своїм ученикам, котрі ішли до Емауса, а они не пізнавши єго, запросили до хати і тут дав ся він їм тим пізнати, що взяв хліб і переломив, розділяючи єго помежи них. Многі з путників вернули ще того самого дня до Єрусалима, другі же остали ся в Емаусї аж до втірка. До сих послїдних належав і я, бо де менї добре, там не легко мене позбути ся.

Вернувши до Єрусалима, оглядав я сьвяті місця одні за другими, передовсім же кожде сьвяте місце в церкві Божого гробу. Тут есть такий звичай, що сьвященики ночують при Божім гробі, молять ся там і співають, а відтак досьвіта правлять службу Божу і причащають вірних. І я ночував також. О півночи почали оо. Франціскани правити всеношне, відтак прийшли Греки, Росияни, Вірмени, Мароніти і Копти. Другим разом правив я службу Божу в каплици, що стоїть на тім місци, де Пілат велїв невинного Ісуса бити. Я обійшов кілька разів страстну дорогу і був у тій вязници, де якийсь час держали Спасителя, заким єго засудили на смерть.

То місце, де відбула ся послїдна вечеря, на котрій Ісус Христос установив сьв. Тайну Евхаристиї, лежить нинї поза містом на горі Сіон. Давнїйше була там церков і монастир Францісканів; нинї стоять там турецкі будинки. Вежа і баня турецкої мошеї підоймають ся якраз над тим місцем, де відбувала ся послїдна вечеря. Недалеко від сего місця має бути гріб царя Давида, котрого магометани високо почи-

Лист пос. Романчука
до Редакциї „Варшавского Дневника“.

Перед кількома днями подали були львівскі часописи за „Варш. Дневн.“ відповідь редакциї тоїж ґазети на якесь письмо пос. Романчука. З тої відповіди можна було лиш того здогадати ся, що в листі говорило ся щось про політику пос. Романчука, а „Варш. Дневн.“ признав лиш на основі того листу, що пос. Романчук есть таким же самим „русским“ як редакция „Варш. Дневн.“, а не українофілом, що він льояльним підданим австрийским і католиком, лиш виступає в обороні Поляків, за що „Варш. Дневн.“ завів з ним полеміку. „Дїло“ віднеслось зараз до пос. Романчука з запитанем, чи він написав таке письмо, а пос. Романчук відповів, що то містифікация, бо він не висилав ніякого листу до „Варш. Дневн.“ Аж тепер вислав пос. Романчук письмо до згаданої ґазети, виявляючи в нїм своє віроісповіданє полїтичне і жадаючи присланя собі того якогось листу або фотоґрафічної знимки з него. Письмо пос. Романчука, надруковане в „Дїлї“ есть писане новою правописию т. зв. фонетичною.

„Дїло“ в своїй замітцї до згаданого письма пос. Романчука каже: „Хто допустив ся тої — інтриґи-містифікациї, бодай поки що не знати; можна лиш здогадувати ся“. — Ми на то від себе скажемо такий здогад: Допустив ся єї той, кому залежало на тім, щоби дійстно довідати ся від пос. Романчука его правдивого віроісповіданя політичного, яке він тепер вислав до „Варш. Дневн.“ і оголосив в „Дїлї“. Могли се зробити і „добрі приятелї“ з часів примиреня, щоби знати на певно, з ким остаточно мають дїло і як поступати против партиї, що стоїть за пос. Романчуком. Могло впрочім бути і инакше — здогад вільний кождому, а поле до здогадів широке. Нам видить ся, що в інтереси рускої справи було найлїпше обмежити ся лиш на саме сконстатоване містифікациї.

Перегляд політичний.

На вчерашнім засїданю Палати послів була поставлена інтерпеляция в справі суботнїшного краху на віденьскій біржи. Мінїстер фінансів відповів, що причиною були як здає ся, непокоячі вісти зі Всходу, а відтак що всїлякі шпекулянти і кантори векслеві втягнули в гру на біржи велику публику.

Льорд Сельсбері виголосив в Льондонї бесїду, в котрій висказав надію, що при добрій воли і солїдарности держав дасть ся усунути небезпечність, якими грозить становище султана і Порти супротив реформ вірменьских. Всї держави бажають мира а крім того розуміють добре, що упадок Туреччини викликав би незвичайне заостренє всїх суперечних інтересів, будуть длятого поступати солїдарно після пляну, котрий подиктує їм мудрість.

Розійшлась чутка, що Росия готова заняти Вірменію аж по ріку Евфрат, а в такім случаю Анґлія і Италія готові також приступити до окупациї.

Новинки

Львів дня 12 падолиста 1895.

— **Іменованя.** П. Мінїстер віроісповідань і просвіти іменував помічника учителя Меч. Солтиса учителем співу і музики в ц. к. женьскій учительскій семинариї у Львові; дальше іменував п. Мінїстер учителя 6-клясової школи мужескої в Перемишли Люд. Загаєвского фаховим учителем слюсарскої школи в Свйонтниках.

— **Перенесеня.** Дирекция почт і телеґрафів перенесла асистента почтового Кар. Колїнка з Чорткова до Коломиї і дозволила на заміну служебових місць асистентам Сим. Домбровскому в Кракові і Том. Попелеви в Ряшеві.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** гр. Станислав Бадені приймав в недїлю в полудне численні депутациї, котрі прибули представити ся і повитати Є. Е. на становищи Маршалка краєвого. Насамперед представила ся рада міста Львова, відтак депутациї товариств і институций, команда жандармериї висший суд краєвий і богато приватних осіб.

— **До нових кардиналів в Австриї**, Впреосв. митрополита Сильвестра Сембратовича і архиепископа в Сольногородї, прибудуть по відбутю консисторя (дня 25 с. м.) з Риму папскі шляхтичі-ґардисти — до Львова граф Петро Маркі, а до Сольногорода один маркіз, щоби офіциально повідати їм вість о іменованю кардиналами і доручити їм кардинальскі накритя голови.

— **Преосв. епископ Куїловский** вернув по двох тижднях відпочинку дня 6 с. м. з Пенадови до Станїславова і обняв управу епархії. Епископ чує ся здоровим.

— **На звичайних загальних зборах** акад. тов. „Ватра“ у Львові, вибрано на рік 1895/6 слїдуючий видїл: студ. прав Осип Ганинчак голова, студ. фільос. Осип Іванів заступ. голови, студ. фільос. Омелян Терлецкий бібліотекар, студ. прав Филип Єндик скарбник, студ. фільос. Михайло Рибачек контрольор, студ. фільос. Стефан Томашівский писар; студ. мед. Ярослав Грушкевич, студ. прав Юліан Федусевичь, студ. прав Волод. Бородайкевич і студ. прав Біґун видїлові.

— **Холера.** Дня 9 і 10 падолиста с. р. був такий стан холери в краю: В лїченю полишило ся з попередних днів 22 осіб, занедужали 3 особи, виздоровіло 9, померли 4, остало в лїченю 12 осіб.

— **Самоубийства.** В Перемишли відобрав собі житє, отруївшись карболевою кислотою, Дмитро Левицкий, дозорець дому, женатий, отець двоїх дїтий. Причиною самоубийства було незгідливе пожитє домашне. — В Франкфуртї над Меном отруїв ся професор др. Герман Зайдель, знаменитий хірург. В суперечцї з товаришем побив его, а побоюючи ся наслїдків того, позбавив себе житя. Мав 38 лїт.

— **Церковну крамницю** оснувала у себе громада Деревляни, каменецкого повіта, заходом місцевого пароха о. Чубатого. Крамниця розвиває ся дуже гарно. Кождого дня в доходу brutto 10 зр. і більше, а то на таке мале село як Деревляни значить вже богато. Крамниця заосмотрена обильно, так що купують в ній товари також доохрестні сьвященики і двори. Місцева властителька більшої посїлости п. Лодиньска відступила даром поміщене на крамницю.

— **Дешеве вино.** Для любителїв вина була би сего року Іспанія раєм. Як тамошні часописи доносять дали виноградники в Кастилії такий збір, що їх властителї не знають, що з ним робити. В деяких місцевостях дїлять ся властителї виноградників збором з робітниками, а де инде лишають таки виноград на пни, бо кошти его зібраня більші як він сам вартає. В Медіна де

тають: то стало ся причиною, що они прогнали християн із сего місця.

Найкрасшим із всїх будинків в Єрусалимі есть турецка мошея Куббетес-Сахра, звана також мошеєю Омара. Она стоїть на найкрасшім місци, там, де колись, як здає ся, стояла сьвятиня Саламона. Цїле се місце, зване Гарамеш-Шеріф, „знаменита сьвятощ“, есть то площа, забудована від півночи високими будинками, від заходу, полудня і всходу окружена високим муром, по серединї котрої стоїть згадана мошея збудована калїфом Абдулмеликом при помочи християньских будівничих. Єсть то круглий будинок з банею 30 метрів високою а 20 метрів широкою, що вкриває сьвятий камінь ес-Сахра. Той камінь виступає із землї на два метри понад землю і виглядає як досить нерівна, 17 метрів довга а 13 метрів широка плита. Що то за камінь, годї нинї знати, бо у сьв. письмі старого завіта нема о нїм згадки; не знати отже, чи есть то престол, на котрім палено жертви, чи може то на нїм стояв кивот завіта. Про той камінь розповідають магометани, що коли їх пророк Магомет сидїв на нїм, а відтак підоймив ся до неба, почав камінь рушати ся і співати та й собі хотїв за пророком летїти до неба; але Господь Бог зіслав архангела Гавриїла і той придержав той камінь, котрий вже був трохи піднїс ся. Мошея есть зверха виложена красними плитами фаянсовими і марморовими, а в серединї украшає єї прекрасна склянна мозаіка. На полудни від сеї мошеї есть друга, звана ель-Акса, т. зн. найдальше від міста Мекки положений дім молитви.

Із старого міста майже не видко слїдів, бо всї присипані румовищем, що лежить верствою на 20 а місцями і на 30 метрів грубою. Долїшна часть тих мурів, що окружають Гарам еш-Шеріф походять ще з часів Ірода. Тут, в тій полудново-західній части їх, межи мошеєю ес-Сахра а мошеєю ель-Акса есть так званий мур або стїна жалю, при котрим що дня, особливо же в суботу збирає ся множество жидів, молять ся тут і плачуть, бють головою об мур і так висказують свій жаль по стратї вітчини і давної своєї столицї; есть то сьвята памятка для жидів, одинокий останок на тім місци, де колись стояла сьвятиня Саламона. В північно-всхідній сторонї площі Гарам еш-Шеріф саме під муром мав колись стояти престол царя Саламона. Трохи дальше на полудне від сего місця есть т. зв. золота брама, тепер замурована, котра мабуть походить з часів грецкого цїсаря Юстиніяна. На тім місци, де нинї стоїть цитаделя (ель-Кала) була колись палата Ірода; дві єї вежі спочивають на фундаментах старих веж, з котрих одна звала ся вежею царя Давида. Також водопроводи, котрими можна би до міста спроваджувати воду з Вифлеєму, як би їх Вифлеємці вседно не бурили, сягають дуже глубокої старини. Крім того есть в місті богато цистерн (керниць до збираня води з дощу), позаяк місто есть дуже убоге в воду; на самім Гарамі есть їх аж 35, а всї походять з дуже давних часів.

Позаяк я перебував через довший час в Єрусалимі, то мав нагоду видїти, як обходять Великодні сьвята в церкві Божого гробу і другі громади християньскі. Кожда із тих сект старає ся як найторжественнїйше, з як найбільшою парадою відсьвяткувати Великдень. Не буду тут описувати церемоній в других громадах християньских, а розкажу лиш про церемонію у Греків у великодну суботу. Того дня сьвятили у Греків сьвятий огонь. Велика маса Греків чекала коло Божого Гробу, коли явить ся їх епископ з духовеньством і всї плескали в долонї до такту та великим криком заявляли свою радість. Декотрі з людий повилазили другим на плечі і так казали носити ся, — инші знов кидали ся другим на голови, щоби тим способом перебрати ся через збиту в одну масу людий. Глота була страшенна. Коли вийшов епископ з духовеньством, зробило ся тихійше, але крики піднїмали ся знову, коли із Божого гробу показав ся огонь крізь отвір. Якийсь панок, що стояв коло мене на ґалериї, сказав до мене по французки: „То не красно!“ — Ну, але такий вже звичай. Греки тим способом виявляють свою радість з торжественної хвилї.

Охрестність Єрусалима.

Коли вийти з міста брамою сьв. Стефана в мурі від всходу, де турецкі вояки стоять на вартї, приходить ся насамперед на то місце, де жиди укаменували сьв. Стефана: И каменїємъ побиваху Стефана молѧща сѧ и глаголюща: Господи Іисусе прїими дꙋхъ мой — Діян. апост. гл. 7, 59. Тут сидить при дорозї богато прокажених, а проказа то дуже погана і заразлива недуга! Они витягають руки та жалістним голосам просять милостинї і все кричать: Бакшіш ховаджа! Бакшіш ховаджа! Назадово приходить ся на Йосафатову долину, котрою плисе потік Кедрон, але лиш зимою, бо лїтом висихає. Тут есть множество всїляких гробів; на право гроби магометан, на лїво гроби жидів. Межи сими послїдними суть гроби Йосафата, Абсалона, Давидового сина, Якова і Захариї. Після пророцтва пророка Йоіла має в долинї Йосафата відбути ся страшний суд: Нехай встануть і прийдуть всї народи на Йосафатову долину, бо там буду судити всї народи — каже пророк Йоіл.

З самого початку Йосафатової долини,

Ріосеко коштує 12 літрова бочка вина 25 сантимів (12 кр.) а в Мадриді продають таку бочку червоного вина по 5—6 франків, $2^1/_2$—3 зр.) в чім містить ся вже і величезна міска акция, що виносить $2^1/_3$ франка від бочки. Вина за границю не вивозять ся задля великого цла.

— Гідне наслідуваня. Брідска рада міста ухвалила на своїм послїдним засїданю одноголосно на внесене нотаря п. Янишевского, щоби кождий радний, що спізнить ся о пів години на засїдане, платив одну корону кари на фонд убогих міста. Така ухвала придалась би не в однїй радї громадскій.

— Ославлений Фаркаш т. зв. льотерийний король на Угорщинї, що як звістно перед кількома лїтами виграв був в наслїдок обманьства кількасот тисяч зр., а відтак був засуджений на кількалїтну вязницю — пропав сими днями без слїду з міста Араду, де мешкав з своїми двома дочками. Догадують ся, що він виїхав за границю, бо нераз говорив до своїх знакомих, що поїде до Австралії шукати щастя.

— Значна крадїж. Перед кількома днями обкрадено в Станїславові директора тамошного театру п. Юл. Мишковского. Злодїй украв єму 1000 зр. і 130 рублїв готівкою. Станїславівска полїция попала на слїд крадежи і вислала до Львова до Львова свого аґента Юрия Решитарского, котрий при помочи львівских аґентів Шпанґа і Розенштрайха віднайшов у Львові любовницю підозріного о крадїж кельнера Якова Хаїма Бінєвальда, називщем Катерина Станьска. При ревізиї найдено у неї в куфрі 300 зр., в кишени-ж 46 зр. Станьска, кухарка, приїхала з одержаними від Бінєвальда грішми до Львова і винаймила при ул. Казимирівскій ч. 43 від Германа Цімета гостинницю та поробила вже значні закупи начиня і кухонного урядженя. Виновника крадежи, котрий був кельнером в реставрациї театральній в Станїславові доси не зловлено. Бінєвальд був знаним львівскій полїциї злодїєм і був видалений раз на все з Відня яко небезпечний налоговий злодїй, відтак був довший час кельнером в гостинници Фляйшмана під Жовківскою рогаткою, де пізнав Станьску і виїхав з нею до Станїславова.

— Подорож довкола землї на вельосипедї. Нїмецкий подорожник Ганс Кноль з Монахова розпочав перед кількома тиждями подорож довкола землї на вельосипедї. Дня 12 жовтня прибув Кноль до Тифліса на Кавказї. Від Монахова до Царгорода їхав цїлу дорогу на вельосипедї і наміряв так само переїхати цїлу Малу Азию, але турецке правительство відмовило єму на то свого дозволу, в наслїдок чого він мусїв переїхати кораблем з Царгорода до Батума, звідки вже їде дальше на вельосипедї. На 12 верств перед Тифлїсом стрітило Кноля кількох членів тифлїского клюбу вельосипедистів. В Тифлїсї задержав ся Кноль короткий час для відпочинку і пустив ся в дальшу подорож довкола сьвіта до перскої границї.

Господарство, промисл і торговля.

— В Товаристві взаїмних обезпечень „Днїстер“ у Львові було в місяци жовтни с. р. (по потрученю поліс уневажнених) 2780 важних поліс на обезпечене вартости 1,503.742 зр. коли в попереднім роцї в місяци жовтни було 1887 важних поліс на суму 1,283.473 зр. в. а. Разом до кінця жовтня с. р. було 28.278 важних поліс на обезпечену суму 15,604.150 зр.; в попереднім роцї було в тих самих 10 місяцях 19.349 поліс на суму обезпечену 10,990.974 зр., отже постійно оказує ся приріст близко о 50 прц. більше.

Шкід прибуло в жовтни с. р. 53 случаїв, разом з попередними було в тім роцї до кінця жовтня 400 случаїв шкід, з котрих всї уже зліквідовано і виплачено 396 відшкодовань, а 4 відшкодовани (разом в сумі 993 зр.) на разї з причин правних вдержано. — Сума всїх тих шкід, разом з коштами лїквідациї виносить 100.762 зр. 37 кр., з чого припадає до звороту від Товариства реасекурацийною 39.222 зр. 87 кр., а позістала на власний рахунок сума 61.539 зр. 50 кр. Тому противставити належить дохід з премії в тім часї (до 31 жовтня 1895) в сумі 133.091 зр. 85 кр. і суму зарезервовану з попередного року 36.037 зр. 40 кр.

— Товариство взаїмного кредиту „Днїстер“ числило з кінцем жовтня с. р. 178 членів, з декльярованими 189 удїлами на суму 9450 корон.

Позичок удїлено 127 в сумі 37.330 корон.

Вкладок щадничих було 46 на суму 26.827 корон 44 сот.

Оборот касовий виносив 59.076 корон.

Рахунок приходу і розходу по день 31 жовтня с. р.

Прихід:

а) на фонд резервовий	кор.	348·—	сот.
б) на удїли	„	6.388·26	„
в) на вкладки до обороту	„	27.447·44	„
г) на рахунок біжучий	„	10.802·—	„
д) на позички на скрипти звернено	„	879·11	„
е) на позички на векслї	„	220·—	„
ж) на побрані відсотки	„	1.221·85	„
з) на кошти адмінїстрациї	„	131·42	„
и) з щадницї почтової	„	11.637·92	„
Разом корон		59.076.—	„

Розхід:

а) на вкладки щадничі звернено	кор.	1.611·25
б) „ позички на скрипти	„	34.740·—
в) „ „ „ векслї	„	2.590·—
г) „ кошти адмінїстрациї	„	353·82
д) „ процент	„	12·83
е) „ кошти заснованя	„	200·30
ж) „ рахунок біжучий	„	7.602·—
з) до щадницї почтової	„	11.658.46
и) готівка в касї	„	307·34
разом	кор.	59.076·—

Телеграми.

Софія 12 падолиста. Кн. Фердинанд принамаючи депутацию з адресою собраня сказав, що для него яко для католика з переконаня єсть дуже прикро згодити ся з тим, щоби наслїдник престола змінив віру, але патріотизм кладе на єго обовязок, сповнити сей важний акт; треба однакож зачекати, аж дадуть ся усунути дуже великі трудности.

Петербург 12 падолиста. Директор російского бюра телєґрафічного Посадняк зложив свій уряд. Справа ся стоїть в звязи зі звістним розсиланєм в сьвіт сензацийних депеш.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1895, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·	4·55	10·25	6·45	—
Підволочиск	—	1·56	5·46	—	9·50	10·20	—
Підвол. з Підзам.	—	2·10	6·	—	10·14	10·44	—
Черновець	6·15	—	—	10·30	2·40	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	10·35	—	—	—
Стрия	—	—	—	5·25	9·33	—	7·38
Сколього і Стрия	—	—	—	—	—	3·00	—
Белзця				9·15	7·10		

Приходять з

Кракова	1·22	5·10	8·40	7·00	9·06	9·00	—
Підволочиск	2·25	10·00	—	8·25	5·00	—	—
Підвол. з Підзам.	2·13	9·44	—	8·12	4·33	—	—
Черновець	9·50	—	—	1·32	7·37	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	6·17	—	—	—
Стрия	—	—	—	12·05	8·10	1·42	—
Сколього і Стрия	—	—	—	9·16	—	—	—
Белзця				8·00	4·40		

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелїзници 12 год. на то львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Поїзд блискавичний до Львова 8·40 вечер, з Кракова 2·04 по полудни, в Відня 7·04 рано.

За редакцию відповідає: Адам Кроховецкий.

майже просто проти брами сьв. Стефана єсть гріб Пречистої Діви Мариї. Над гробом тим стоїть церква, будинок, впадаючий в очи хиба своєю якоюсь дивною будовою; за то в серединї она велика і хороша. По 48 ступенях сходить ся тут попри гроби Иоахима і Анни, та сьв. Иосифа до гробу Пречистої Діви, над котрим єсть капличка. Сюди занесли були апостоли тїло Пречистої Діви через гору Сіон, де їм жиди хотїли заступити дорогу. Лиш Томи не було при тім. Він хотів опісля ще раз побачити тїло Пречистої Діви, але в гробі були вже лиш порожні одїяла полотняні і пахучі цьвіти. Особлива сила Божа воскресила тїло і забрала єго разом з душею до неба.

Недалеко гробу Пречистої Діви єсть печера смертної боротьби, в котрій Спаситель перед своєю смертию молив ся а піт мов кровавими каплями скапував з него на землю: И бывъ в подвизѣ прилѣжнѣе моляшеся: бысть же потъ его яко капли крове каплющія на землю. Лука 22, 44. Над тою печерою єсть збудована церков, в котрій що дня править ся служба Божа.

З печери смертної боротьби іде ся до огорода Ґетсемане. Слово се значить тілько що „олійня“. Нинїшний огород, власність Францісканів, єсть обведений муром і тут ростуть дерева оливні та ципреси. Тут перебував Спаситель часто з своїми учениками і научав їх в тїни дерев оливних. З тих часів остало ся ще до нинї 8 дуже старих дерев оливних, а звістно, що дерева оливні доходять до дуже великої старости. Послїдний раз був тут Спаситель тої ночи, коли зрадив єго Юда. Кождий путник, що зайде до сего огорода, рад, коли може набрати собі звідси цьвітів на спомин а вернувши до вітчини подїлитись ними зі своїми приятелями. Та й я дістав китицю цьвітів з Ґетсеманьского огорода. Трохи дальше, на горі Оливній єсть Ґетсемане російска, де Росияни побудували церков.

Одного дня досьвіта вибрав ся я з Єрусалима і поїхав в супроводї драґомана (товмача) на ослї на гору Оливну. Оливна гора єсть на всходї від міста, на ній ростуть денеде оливні і фіґові дерева. На самім вершку гори, на тім місци, де Спаситель підніс ся в небо, єсть турецка мошея. Давнїйше була тут прекрасна василїка збудована грецкою цїсаревою Єленою, але єї пізнїйше розвалено, як також і ту церков, котру поставили були хрестоносцї. В тій мошеї єсть також той камінь, на котрім стояв Спаситель, заким підніс ся на небо, а на котрім суть слїди єго ніг. Мошея та єсть осьмигранчна, украшена марморовими стовпами, а не єї бани виднїє ся хрест. Раз до року, на вознесене позваляють Турки католикам відправляти тут службу Божу. Кармелїтанки з монастиря „Отче наш“ виробили для мене позволенє відправити тут службу божу. Я вибрав до того пятницю. З монастиря принесено олтар, параменти і чашу і так в однїй хвили з мошеї зробила ся церков. По службі Божий пішов я до монастиря „Отче наш“, котрий стоїть на тім місци, де Ісус Христос учив своїх учеників молитви „Отче наш“. В сїнех монастиря єсть на стїнах виписаний „Отче наш“ у всїх мовах. Недалеко від монастиря єсть також та печера, де сьвяті Апостоли, заким пішли в сьвіт, зібрали ся разом і уложили исповідане віри або „Вірую“. З тої печери зроблено тепер каплицю.

(Дальше буде).

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує і продає

всякі ефекти і монети

по курсі данім найдокладнійшім, не числячи жадної провізиї

Яко добру і певну льокацию поручає:

- 4% листи гіпотечні коронові
- 4½% листи гіпотечні
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4½% листи Тов. кредитового земс.
- 4½% листи Банку краєвого
- 4% листи Банку краєвого
- 5% облїґациї комунальні Банку крає.
- 4½% пожичку краєву галицку
- 4% позичку краєву галицку коронову
- 4% пожичку пропінацийну галицку
- 5% „ „ буковиньску
- 4½% пожичку угорскої зелїзної дороги державної
- 4½% пожичку пропінацийну угорску
- 4% угорскі Облїґациї індемнїзацийні і всїлякі ренти австрийскі і угорскі,

котрі то папери контора виміни Банку гіпотечного всегда купує і продає **по цїнах найкористнїйших.**

Увага: Контора виміни Банку гіпотечного приймає від Вп. купуючих всякі вильосовані, а вже платні місцеві папери цінні, як також купони за готівку, без всїлякої провізиї, а противно замісцеві лишень за відтрученем коштів.

До єферт, у котрих вичерпали ся купони, доставляє нових аркушів купонових, за зворотом коштів, котрі сам поносить. 80

Інсерати

(„оповіщеня приватні") як для „Народної Часописи" так також для „Ґазету Львівскої" принимає лиш „Бюро Дневників" **ЛЮДВИКА ПЛЬОНА**, при улици Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих ґазет.

Шварц шувакс

Глиньского з Варшави,

признаний в королївстві польскім і Цїсарстві за найлїпший поручає

Леонард Солецкий 93

Львів улиця Баторого ч. 2.

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всї дневники **по цїнах оригінальних.**

Бюро оголошень і дневників

приймає

оголошеня

до всїх дневників

по цїнах оригінальних.

ВІДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІЇ

поручає

найновійше патентоване начинє кухоннє з вні ґальванїчно нїкльоване, у внутрі повлечене чистою і дуже тревалою емалїєю.

До набутя у Івана Шумана у Львові

площа Бернардиньска і у всїх більших торговлях зелїза.

С. Нельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплєтні уряджєня купелеві. — Вентіляторы. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ

Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане висилає ся катальоґи.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.